

ע"פ 56454/12/17 - מדינת ישראל נגד זיאד בלאלו

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

23 ינואר 2018

עפ"ג 17-12-56454 מדינת ישראל נ' בלאלו

לפני:

כבוד הנשיא אברהם טל - אב"ד כבוד השופט שמואל בורנשטיין כבוד השופט דבורה עטר
המערערת מדינת ישראל

נגד
המשיב
זיאד בלאלו

nocchim:

ב"כ המערערת עו"ד שרון משעל
המשיב ובא כוחו עו"ד גל וולף

[פרוטוקול הושמטה]

פסק דין

המשיב הורשע לאחר שמיית ראיות בת"פ 23609-03-17 (בית משפט השלום בכ"ס) בפגיעה כשהוא מציד בסיכון, בجرائم חבלה חמורה ובאיומים ונידון ל-18 חודשים מאסר בפועל, לשנת מאסר על תנאי ו-6 חודשים מאסר על תנאי בתנאים המפורטים בגזר הדין, ולתשלום פיצוי למתלוננת בסכום של 7,500 ₪.

הערעור מכון כלפי קולות עונש המאסר בפועל וככלפי גובה הפיזוי.

ב"כ המערערת טוענת בהודעת הערעור ובטיועניה בפניינו כי שגה בית משפט קמא כאשר קבע מתחם ענישה מקל שבין 8 ל-24 חודשים, שכן לטума מתחם הענישה ההולם, בהתחשב בפסיכה שהוצגה בפני בית משפט קמא ובנסיבות ביצוע המעשים, הוא בין שנתיים ל-4 שנים מאסר, בכר שהטייל על המשיב עונש מאסר שלא מתחשב במידת הרואיה בנסיבות הפיזיים, הנפשיים והכלכליים שנגרמו למתלוננת כפי שהעידה בעניין העונש בפני בית משפט קמא, וכי שהנזקים הפיזיים משתקפים בתיעוד הרפואי שהוגש לבית משפט קמא ובתמונה של המתלוננת כפי שהוצגו בפניינו ובפניו.

לטענת המערערת, אמnam בית משפט קמא קבע כי מידת הפגיעה בערכיהם המוגנים היא ברמה גבוהה, אך לא נתן לכך

ביטוי ראיי בקביעת מתחם הענישה ובקביעת מקומו של המשיב בתוך אותו מתחם.

ב"כ המערערת הפנתה להרשעתו הקודמות של המשיב, שريיצה עונש מאסר של 16 חודשים, שלא היה בו כדי להרטיע אותו מלפגוע במתלוונת, כאשר חלק מהעונש הוא תוצאה של הפעלת מאסר בגין עבירות אלימות שהיא תלוי ועומדת נגדו.

באשר לניהול ההליך בפני בית משפט קמא, טעונה ב"כ המערערת שבית משפט קמא לא נתן משקל מספיק לעובדה שהמשיב לא נטל אחריות על מעשיו, גם לאחר שהורשע, ואילץ את המתלוונת להעיד בבית משפט קמא, דבר שגרם לה סבל נוסף על הסבל שגרם לה באירוע נושא גזר הדין.

לטענת ב"כ המערערת, הנזקים הממשיים שנגרמו למתלוונת מצדיקים הגדלת הפיצוי שנפסק לטובתה על ידי בית משפט קמא וצורפה להודעת הערעור הערכת מחיר של תיקון השן שנקרע מפני של המתלוונת על ידי המשיב.

ב"כ המשיב תומך בגזר הדין של בית משפט קמא והציג בפנינו פסיקה התומכת במתחם הענישה שקבע בית משפט קמא ובעונש שהוטל על ידו, אך נאמר מיד כי חלק מההmarkerים הם תוצאה של הודהת הנאשם, חלק מההmarkerים לא נעשה שימוש בחפצ' כלשהו ובחלק מההmarkerים היו נסיבות שלא קיימות לגבי המשיב שבפנינו.

עיוון בגזר הדין של בית משפט קמא מעלה כי הוא קבע נכונה את הערך המוגן שבו פגע המשיב והוא שמירת שלום גופה של המתלוונת וביטחונה האישי, וכן לקח בחשבון את הנזקים המשיים שנגרמו למתלוונת, לרבות הצלחת שהשאר בפניהם המשיב, שנראית גם חודשים רבים לאחר האירוע, והשן שנעקרו מפני.

בית משפט קמא אמונה לא התעלם גם מהנזקים הנפשיים שנגרמו למתלוונת ומהעובדה שהיא נזקקת לטיפול פסיכיאטרי על מנת לשיקם את עצמה מבחינה نفسית.

למרות שכך עשה בית משפט קמא, נראה לנו כי מתחם הענישה שקבע אינו הולם את מדיניות ההחלטה של בית המשפט, ובראשם של בית המשפט העליון, אשר מחמירים בעונשייהם של מי משתמשים בסכינים על מנת לגרום נזקים אחרים.

כך במיוחד הם פני הדברים כאשר מדובר למי שהותיר צלקות פיזיות ונפשיות אצל המתלוונת וכן כך מדובר למי שפגע במתלוונת בנסיבות בהן פגע בה המשיב.

לאור האמור, אנו סבורים כי מתחם הענישה שקבע בית משפט קמא הוא נמוך מדי ואנו היינו קובעים, במקרים מסוים, ומבליל להתעלם מפסקה שהציג בפנינו ב"כ המשיב, מתחם ענישה שנע בין 18 חודשים לבין 36 חודשים.

אמנם בית משפט קמא גם לא התעלם מעברו הפלילי של המשיב אך לא יחס את המשקל הראו לעובדה שחרף ריצוי מאסר של 16 חודשים שחלקו בגין הפעלת מאסר על תנאי שהוטל על המשיב בעבירות אלימות, הוא חוזר והתנהג באלימות מירבית כלפי המתלוונת על לא עול בכפה. אמןם מדובר בעבירות שלא מהזמן האחרון ייחסית, אך ניתן היה

לczפות שזכירן מסרתו הקודם יגרום לו שלא לנוהג באלימות גם במקרה נושא הערעור.

לא לモותר לציין בעניין זה את אווירת האיים שהשליט עובר לדקורתו את המתלוונת בעינה כאשר איים לתפוס אותה ולרכוץ אותה.

לאור כל האמור לעיל, וטור שאנו מתחשבים בהלכה לפיה ערכאת ערעור לא מצה את הדיון עם נאש ששהחלהה להחמיר בעונשו, אנו מקבלים את הערעור כלפי עונש המאסר וקובעים כי המשיב ירצה שנתיים מסר בפועל מיום מעצרו, 27.2.17.

גם באשר לגובה הפיizio שהוטל על המשיב לשלם למתלוונת נראה לנו כי מדובר בסכום נמוך מדי שכן גם אם הוא מכסה את עלות הטיפול הרפואי בשן שנעקרה מפי המתלוונת, הרי הוא אינו מכסה, ولو במידה, את הסכום שתצטרך המתלוונת להוציא בגין הנזקים הנפשיים שנגרמו לה כתוצאה מהתנהגותו של המשיב כלפי במהלך האירוע ולפנוי.

לאור כל האמור לעיל, וגם כאן איןנו ממצים את הדיון עם המשיב שהחליטנו להחמיר בעונשו, אנו מקבלים את הערעור ומהייבים אותו לפצצת המתלוונת בסכום כולל של 10,000 ₪.

סכום הפיizio כולל ישולם עד ליום 1.6.18 ובאם לא ישולם, יועבר לגבייה על ידי המרכז לגביית קנסות ופייצויים.

יתר חלק גזר הדין בת"פ 23609-03-17 (בית משפט השלום בכ"ס) יעדמו בהתאם.

ניתן והודיע היום ז' שבט תשע"ח, 23/01/2018 במעמד ב"כ הצדדים והמשיב.

שמעאל בורנשטיין, שופט דבורה עטר, שופטת

אברהם טל, נשיא
אב"ד